इरावती । अलं सेवया । मध्यपदं गत्वा भणा ।

निपुणिका । ननु वसन्तस्य .. वायनलोलुपेनार्यगौतमेन कथितं । त्वरतां भट्टिनी ।

इरावती । कन्ये मदेन ग्लायमानमात्मानमार्यपुत्रस्य दर्शने हृदयं त्वरयति चरणौ पुनर्मार्गे ऽव लगतः ।

निपुणिका । ननु संप्राप्ते स्वो दोलागृहकं ।

इरावती । निपुणिके आर्यपुत्र अत्र न दृश्यते ।

निपुणिका । ननु भट्टिन्यवलोकयतु । परिहासनिमित्तं कुत्रापि गूढेन भर्त्रा भवितव्यं । आवामपीमं प्रियंगुलतापरिक्षिप्तमशोकशिलापट्टकं प्रविशावः ।

इरावती । तथा ।

निपुणिका । अवलोकतां भट्टिणी चूतांकुरं विनमन्त्योरावयोः पिपीलिकाभिर्दर्शितं ।

॥ पत्रं ३५ ॥

इरावती । किमिवैतत् ।

निपुणिका । एषाशोकपादपच्छायाया मालविकाया बकुलावलिका चरणालंकारं निवर्तयति ।

इरावती । अभूमिरियं मालविकायाः । कथमत्र तर्कयसि ।

निपुणिका । तर्कयामि दोलापरिभ्रष्टसरुत्रचरणाया देव्याशोकदोहदाधिकारे मालविका नियुक्तेति । अन्यथा कथं देवी स्वयंधारितमेतन्नूपुरयुगलं परिजनस्याभ्यनुज्ञास्यति ।

इरावती । महती मे संभावना ।

निपुणिका । किं नान्विष्यते भर्ता ।

इरावती । कन्ये मे चरणावग्रतो न प्रपततः । मदो मां विकारयति । आशङ्कितस्य तावदन्तं गमिष्यामि ।

मालविका । स्थाने खलु कातरं मे हृदयं ।

बकुलावलिका । किमपि रोचते ते रागरेखाविन्यासः ।

मालविका । आत्मनश्चरणामिति लज्जाम्येतत्प्रशंसितुं । केन शिल्पसाधनकलायामेवमभिनीतासि ।

बकुलावलिका । अत्र खलु भर्तुः शिष्यास्मि ।

विदूषकः । त्वरस्वेदानीं गुरुदक्षिणायै ।

मालविका । दिष्ट्या न गर्वितासि ।

बकुलावलिका । उपदेशानुरूपे चरणे लब्ध्वेदानीं गर्विता भविष्यामि । हन्त सिद्धो मे दर्पः । सखि एकस्य ते चरणस्यावसितो रागनिक्षेपः । केवलं मुखमारुतो

॥ पत्रं ३६ ॥

लब्धव्यः । अथ वा प्रवातमेवैतत्स्थानं ।

विदूषकः । कुतस्ते ऽनुशयः । एतद्भवता चिरक्रमेणानुभवितव्यं ।

बकुलावलिका । सखि अरुणं शतपत्रमिव शोभते ते चरणं । सर्वथा भर्तुरङ्कपरिवर्तिनी भव ।

मालविका । हला माविनीतं मन्त्रयस्व ।

बकुलावलिका । मन्त्रयितव्यमेव मया मन्त्रितं ।

मालविका । प्रिया खल्वहं तव ।